

Reseberättelse

Auskultation vid The Royal Children's Hospital Melbourne, Australien

Med snö upp till knäna började jag resan mot Australien. På plats, i sommarvärmen, spenderade jag tre veckor innan jul som "Observer" på Departement of Plastic and Maxillofacial surgery på The Royal Children's Hospital i Melbourne (RCH). Australiensarna var mycket trevliga, gästvänliga och inte särskilt lättstressade. Pappersexercisen var rätt så omfattande trots att jag som besökare inte tilläts att tvätta in på operation.

Läkarna på kliniken var allt från motsvarande vikariat innan AT till överläkare och professorer. Akutmottagningen bokade in patienter som de yngre läkarna tog emot, blandat med diverse återbesök. De mer erfarna läkarna hade specialmottagningar, opererade eller jobbade privat på andra sjukhus. Schemat gick i fyra veckors cykler och flera jobbade enstaka halvdagar på RCH per cykel. Jag följde en handinriktad plastikkirurg till en av hans privata mottagningar en e.m. Han alternerade mellan åtta olika arbetsplatser, de flesta privata. Hans mottagning påminde om min hemmavid, men han såg normalt 20-25 patienter på en e.m. Han remitterade alla i behov av kortisonspruta till att få detta ultraljudslett på ett röntgenföretag. Han hade en sekreterare anställd på 50% som skötte hans schema och administration.

RCH finansieras av skattemedel samt donationer och är mer välfinansierat än de flesta sjukhus i Australien. RCH har över 6000 anställda och på sjukhuset finns b.l.a ett akvarium som sträcker sig över 2 våningsplan samt en inhägnad för surikater.

RCH har ett gott rykte både bland läkare och patienter, därav finns det många långväga patienter och telemedicin är en självklar del av arbetet. På kliniken fanns många läkare från England och Irland, samt någon från Brasilien och Sri Lanka.

Dagarna började med att de yngre läkarna rodndade. De mer erfarna kom direkt till mottagningen eller operation. På operation skrev föräldrarna under samtyckesblanketten. Sedan sövdes alla patienter, oavsett ålder & omfattningen av ingreppet. Den minst erfarna läkaren tvättade och klädde. Munskydden var det inte helt strikt med, det gick bra att operera med släta vigselringar på och ingen verkade bry sig om när dörren öppnades till operationssalen.

En av kirurgerna, som jobbar mest med missbildningar i övre extremitet, var tyvärr akut sjukskriven, så det mesta av hans arbete fick anstå och jag fick se mindre barnhandkirurgi än jag hoppats på. Under min placering kom jag ändå i kontakt med ett antal intressanta hand samt plastikkirurgiska fall, så som primäroperation vid obstetrisk plexusskada, klinodactyli, radial polydactyli, tå-syndactyli, TMR, rotationsplastik (sarkom som krävde knäresektion), replantation av misslyckad omskärelse mm.

Jag gick också med arbetsterapeuterna som gjorde fina ortoser i barnens favoritfärger:

De flesta sjukhus har sitt egna journalsystem, system som inte pratar med varandra. Patienterna får ett patientnummer, nummer som är olika mellan olika sjukhus. En annan skillnad är att läkarna hade journalsystemet (Epic) i sin smartphone, loggade in med ansiktsigenkänning och kunde enkelt ta bilder direkt in i journalen. De skrev alla journaler själva, korta notat med bilder. Patienterna kallades in från väntrummet med ett sms med rumsnummer.

Läkarna hade ett gemensamt möte/ vecka. De mindre erfarna läkarna presenterade en PowerPoint med veckans intressanta fall, enligt SBAR med bilder, ofta med avslutningen: vad lärde vi oss av detta. Ibland utbröt diskussion i kollegiet. ST-läkare avslutade ofta med en kort föreläsning. Jag upplevde dessa möten som konstruktiva & som en bra fortbildning, ett upplägg jag ska försöka ta med hem.

Mycket har påmint om min hemmaklinik, men här och var har det funnits guldkorn som jag ska försöka ta med hem. Sedan är Melbourne en fantastisk stad, bubblande med energi och kultur.

Tummen upp utanför National Gallery of Victoria.

Jag vill avsluta med ett varmt tack för bidraget ur Börje Gabrielssons minnesfond som gjorde denna auskultation möjlig och som därav givit mig minnesvärda erfarenheter, perspektiv och goda kontakter för mitt fortsatta yrkesliv hemma i Sverige.

/ Bitte Kaddik Bergström
Specialistläkare, Handkirurgen Umeå
bitte.bergstrom@regionvasterbotten.se